

שוממנו) יצא אותו חשך שהחשיך את פני העולם. וסימן זה פאשר התגלה הסוד של עשו ומעשהו, זה היה בויהי הנה, שכתוב (שסכה) ויהי עשו איש ידע ציד. התקיים בויהי איש ידע ציד, לפתות את בני העולם שלא ילכו בדרך ישרה.

וירא אלהים את האור כי טוב - זהו העמוד שעומד באמצע, ועומד ואוחז בצד זה ובצד זה. כשהיתה שלמות של שלשת הצדדים, כתוב בו כי טוב, מה שלא היה באחרים הללו, משום שלא היתה שלמות עד האור השלישי שהשלים את כל הצדדים, וכיון שבא השלישי הנה, אז הפריד מחלקת של ימין ושמאל, שכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.

ועל שהן חמש דרגות שנפרדו ונמשכו מהאור הראשון הנה, כתוב חמש פעמים אור, וכלם היו מצד הימין ונכללו בו. וכשנכללו בצד שמאל, נכללו בסוד של מים שנוטל בימין (מימין), ולכן כתוב מים חמש פעמים. וכשנשלמו בסוד האמצע, כתוב רקיע חמש פעמים, ועל זה שלשה הם: אור, מים, רקיע. כנגד שלש הדרגות הללו, שפלג חמש דרגות נכללו בהם, ועל זה בכלם כתוב חמש פעמים בכל אחד ואחד.

כאן סוד הסודות באלו השלשה, הצטיר ונחקק בחוקקי הסוד של דמות האדם, שהוא אור בראשונה, ואחר כך מים. ואחר כך מתפשט בתוכם רקיע, שהוא חקוק של חקיקת דמות האדם. כמו שחקוק ציור של דמות אדם בתולדתו, שהרי בתולדת האדם בהתחלה זרע, שהוא אור, שהרי

סימן ברכה. מאי טעמא. בגין דביה (נ"א דמניה) נפק ההוא חשך דאחשיך אנפי עלמא. וסימנא דא כד אתגלי רזא דעשו ועובדוי, בהאי ויהי הנה, דכתיב (בראשית כה) ויהי עשו איש ידע ציד. אתקיים בויהי איש ידע ציד, לפתאה בני עלמא, דלא יתרון בארץ מישר. וירא אלהים את האור כי טוב, דא איהו עמודא דקאים באמצעיתא, וקאים ואחיד בסטרא דא, ובסטרא דא. כד הוה שלימו דתלת סטרין, פתיב ביה כי טוב, מה דלא הוה בהני אחרנין, בגין דלא הוה שלימו עד אור תליתאה, דאשלים לכל סטרין, וכיון דאתא תליתאה דא, כדיון אפריש מחלוקת דימינא ושמאלא, דכתיב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.

ועל דאינון חמש דרגין, דאתפרשו ואתמשכו מהאי אור קדמאה, פתיב אור חמש זמנין, וכלהו הוו מסטרא דימינא, ואתפלילו ביה, וכד אתפלילו בסטר שמאלא, אתפלילו ברזא דמים, דנטיל בימינא (ס"א מימינא), ובגין כן פתיב מים חמש זמנין. וכד אשתלימו ברזא דאמצעיתא, פתיב רקיע חמש זמנין, ועל דא תלת אינון אור. מים. רקיע. לקבל תלת דרגין אלין, דכלהו חמש דרגין אתפלילו בהו, ועל דא בכלהו פתיב חמש זמנין, בכל חד וחד. הבא רזא דרזין, באלין תלתא, אתציר ואתגליף בגלופי רזא דיוקנא דאדם, דאיהו אור בקדמיתא, לבתר מים, לבתר אתפשט בגווייהו רקיע, דאיהו גליפא דגליפו דיוקנא דאדם.

בגוונא דגליפו ציורא דדיוקנא דאדם בתולדתיה. דהא בתולדתא דבר נש, בקדמיתא זרע, דאיהו אור, דהא נהירו דכל שייפי גופא, איהו ההוא זרע,